

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักเรียนนอกระบบ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. การสร้าง และหาคุณภาพแบบของทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักเรียนนอกระบบ

ในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักเรียนนอกระบบ ผู้วิจัยได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างครั้งนี้เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการค้นหาข้อบกพร่องทางการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่งจะเป็นข้อมูลให้ครูนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน การสอนซ่อมเสริมให้ตรงจุด และนักเรียนได้ทราบข้อบกพร่องของตนเอง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกระบบ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เอกสาร ตำรา คู่มือครู และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย แล้วได้วิเคราะห์เนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาและจำนวนข้อสอบในแต่ละจุดประสงค์ จากนั้นผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบสำรวจความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักเรียนนอกระบบ จำนวน 1 ฉบับ มีทั้งหมด 3 ตอน แต่ละตอนมีลักษณะเป็นแบบทดสอบชนิดเติมคำตอบ จำนวน 45 ข้อ แล้วนำแบบทดสอบสำรวจที่สร้างขึ้น เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วนำแบบทดสอบสำรวจไปทดสอบกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักเรียนนอกระบบ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 100 คน ที่ไม่ใช่

กลุ่มตัวอย่าง ที่เรียนเรื่องความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยผ่านมาแล้ว นำผลการทดสอบที่ นักศึกษาตอบ มาวิเคราะห์หาสาเหตุที่ทำให้เกิดจุดบกพร่อง และรวบรวมคำตอบที่นักศึกษา ตอบผิดที่ได้ในแต่ละขั้นตอนการคิดของนักศึกษา มาสร้างเป็นตัวลงในแบบทดสอบวินิจฉัย ได้แบบ ทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับ นักศึกษานอกระบบ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 45 ข้อ นำแบบทดสอบวินิจฉัย เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ เพื่อ พิจารณาความถูกต้อง แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try out) โดยทดลองครั้งที่ 1 เพื่อปรับปรุงแบบทดสอบ ได้แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน ภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักศึกษานอกระบบ มีลักษณะเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน มี องค์ประกอบของข้อสอบ ดังนี้

แบบทดสอบตอนที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ จำนวน 10 ข้อ

แบบทดสอบตอนที่ 2 เรื่อง การอ่านตีความ จำนวน 10 ข้อ

แบบทดสอบตอนที่ 3 เรื่อง การอ่านวิเคราะห์ จำนวน 10 ข้อ

ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักศึกษานอกระบบ

จากผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.80-1.00 แสดงว่า จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการวัดจริง

ค่าความยากของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักศึกษานอกระบบ พบว่า มีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.65-0.78

ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักศึกษานอกระบบ พบว่ามีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.53-0.94

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักศึกษานอกระบบ มีค่า 0.75-0.85

2. การค้นหาจุดบกพร่องความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักเรียนนอกกระบวน

ตอนที่ 1 การอ่านจับใจความสำคัญ พบจุดบกพร่องของนักศึกษาในการตอบแบบทดสอบ ดังนี้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อที่ 1 จุดบกพร่องของนักศึกษาที่พบมากที่สุด คือ ไม่เข้าใจหลักการและจุดมุ่งหมายในการอ่าน (A1) ทำให้ตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 34.96

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อที่ 2 จุดบกพร่องของนักศึกษาที่พบมากที่สุด คือ ขาดทักษะในการใช้ภาษา (A3) คิดเป็นร้อยละ 36.38

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อที่ 3 จุดบกพร่องของนักศึกษาที่พบมากที่สุด คือ ไม่สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (A4) คิดเป็นร้อยละ 39.78

ตอนที่ 2 การอ่านตีความ พบจุดบกพร่องของนักศึกษาในการตอบแบบทดสอบ ดังนี้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อที่ 4 จุดบกพร่องของนักศึกษาที่พบมากที่สุด คือ ไม่เข้าใจความหมายและจุดมุ่งหมายในการอ่านตีความ (B1) ทำให้ตอบผิด คิดเป็นร้อยละ 44.02

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อที่ 5 จุดบกพร่องของนักศึกษาที่พบมากที่สุด คือ ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ (B3) คิดเป็นร้อยละ 35.49

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อที่ 6 จุดบกพร่องของนักศึกษาที่พบมากที่สุด คือ ไม่สามารถค้นหาความหมายแท้จริงของสารได้ (B4) คิดเป็นร้อยละ 34.95

ตอนที่ 3 การอ่านวิเคราะห์ พบจุดบกพร่องของนักศึกษาในการตอบแบบทดสอบดังนี้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อที่ 7 จุดบกพร่องของนักศึกษาที่พบมากที่สุด คือ ไม่เข้าใจความหมายของการอ่านวิเคราะห์ (C1) คิดเป็นร้อยละ 30.95

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อที่ 8 จุดบกพร่องของนักศึกษาที่พบมากที่สุด คือ ไม่สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงได้ (C2) คิดเป็นร้อยละ 48.58

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อที่ 9 จุดบกพร่องของนักศึกษาที่พบมากที่สุด คือ ไม่มีการพัฒนาตนเองจากการอ่านสื่อต่าง ๆ (C5) คิดเป็นร้อยละ 37.11

อภิปรายผล

ในการวิจัย เรื่อง การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักเรียนออกระบบ ผลการวิจัย พบว่า

1. การสร้างและหาคุณภาพแบบของทดสอบวินิจฉัยวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักเรียนออกระบบ

แบบทดสอบวินิจฉัยวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักเรียนออกระบบ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ เป็นเครื่องมือที่ใช้ค้นหาจุดบกพร่องทางการเรียนวิชาภาษาไทย เพราะแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้น ใช้ค้นหาจุดบกพร่องทางการเรียนของนักศึกษาเป็นรายบุคคล ผลการตอบแบบทดสอบสามารถบอกได้ว่านักศึกษาบกพร่องในทักษะใด จุดใด และสาเหตุของความบกพร่องนั้น ทั้งนี้อาจเป็นแบบทดสอบวินิจฉัยทำให้ได้ทราบจุดอ่อน จุดแข็งของผู้เรียน หากครูผู้สอนทราบจุดอ่อนจุดแข็งของผู้เรียนก็จะสามารถส่งเสริมนักศึกษาได้ตรงจุด และเต็มที่ตามศักยภาพของแต่ละคน เมื่อศักยภาพของนักศึกษาได้รับการค้นพบจุดอ่อนได้รับการแก้ไข จุดแข็งได้รับการส่งเสริมผู้เรียนก็จะประสบความสำเร็จในการเรียนด้านใดด้านหนึ่ง จากคนที่อาจจะไม่เคยประสบความสำเร็จในการเรียนเลย สิ่งที่เกิดขึ้นทันที คือความสุขและกำลังใจที่จะเรียนรู้ ใฝ่รู้ในเรื่องที่สนใจต่อไป สอดคล้องกับ อภิสัทธี กิจเกียรติ (2545 : 2) ได้กล่าวแบบทดสอบวินิจฉัยสามารถค้นหาข้อบกพร่องของนักเรียนในการเรียนเป็นรายบุคคลได้ ทำให้ครูทราบข้อบกพร่องต่าง ๆ ช่วยให้ครูผู้สอนส่งเสริมนักศึกษาได้ตรงจุด และยังเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนอีกด้วย ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องหาวิธีที่จะทำให้ข้อบกพร่องต่าง ๆ หรือจุดที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของผู้เรียนลดน้อยลง

ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักเรียนออกระบบ

จากผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาคำดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ได้คำดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.80 - 1.00 แสดงว่า แบบทดสอบวินิจฉัยวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักเรียนออกระบบ ที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง

ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด และครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัย ได้วิเคราะห์เนื้อหา สารสำคัญ และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จึงทำให้ข้อสอบทุกข้อมีความ สอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นไปตามลักษณะของการสร้างแบบทดสอบ วินิจฉัย ที่มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย ศึกษาทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับแนวคิด ของ เพนนี (Payne. 1968 : 167) ที่ว่าแบบทดสอบวินิจฉัยนั้นเป็นแบบทดสอบที่สอดคล้องกับ จุดประสงค์ของหลักสูตรและจุดประสงค์การสอน อีกทั้งข้อสอบจะต้องมีการวิเคราะห์เนื้อหา และครอบคลุมทุกจุดประสงค์ในการเรียนเรื่องนั้น ๆ สอดคล้องกับ จงจิตร ปาลสินกุลกิจ (2547 : 12) กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่า เป็นแบบทดสอบที่เน้นความตรงเชิง เนื้อหาเป็นสำคัญ เนื้อหาที่ต้องการวัดจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย เป็นแบบทดสอบที่ใช้เวลาเต็มที (Power Test) ในการทำข้อสอบ และไม่จำเป็นต้องสร้างเกณฑ์ปกติเพราะมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาจุดบกพร่องของนักศึกษาเป็น รายบุคคลมากกว่าที่จะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา แต่ต้องมีเกณฑ์ขั้นต่ำ ที่ใช้ในการวินิจฉัยนักศึกษามีความบกพร่องหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับ ไพโร ประนอม ประดับเพชร (2554 : 75-76) ได้ศึกษา เรื่อง การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านจับ ใจความ ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า ค่าความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหาของแบบทดสอบสำรวจ มีค่าเฉลี่ยตั้งเท่ากับ 1.00 สอดคล้องกับ สุรินทร์ วามะเกตุ (2552 : 55-58) ได้ศึกษา เรื่อง การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความบกพร่องการอ่านจับใจความ วิชาภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยมี ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 สอดคล้องกับ กิตติกานต์ สารมาคม (2546 : 67-69) ได้พัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำ-ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของ โรงเรียนในอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามหาสารคามเขต 2 พบว่า มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 0.80-1.00 นั่นคือ ข้อสอบที่สร้าง ขึ้นวัด ได้ตรงและครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของเนื้อหาในหลักสูตร ได้จริง

ค่าความยากของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักศึกษานอกระบบ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.65 - 0.78 ผู้วิจัยได้ คัดเลือกข้อสอบไว้ทุกข้อ เพราะข้อสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นมีค่าความยากตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือมีค่าตั้งแต่ 0.65 ขึ้นไป ซึ่งโดยทั่วไปแล้วแบบทดสอบวินิจฉัยมักใช้คำถามที่ง่าย ๆ ออก ข้อสอบค่อนข้างง่าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบทดสอบวินิจฉัยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุด คือ เพื่อ ค้นหาข้อบกพร่องทางการเรียนของผู้เรียน หว่าสิ่งใดที่นักศึกษาไม่สามารถทำได้มากกว่าที่จะ

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เน้นการค้นหาข้อบกพร่องมากกว่าเน้นการเปรียบเทียบ ซึ่งสอดคล้องกับ บลูม (Bloom, 1971 : 91-92) ที่กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัย ต้องเป็นแบบทดสอบที่ง่าย โดยมีระดับความยาก (P) ตั้งแต่ 0.65 ขึ้นไป เป็นแบบทดสอบเพื่อหาจุดบกพร่องของนักศึกษา เกี่ยวกับทักษะพื้นฐานเพื่อหาระดับการเรียนรู้ เพื่อใช้คัดแยกเด็กเพื่อปรับปรุงวิธีสอน และเพื่อหาว่านักศึกษาคอนใดต้องสอนซ้ำ และสอดคล้องกับ เกียรติสุดา ศรีสุข (2545 : 1) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่า แบบทดสอบวินิจฉัยจะเป็นคำถามที่ง่าย ๆ โดยมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0 .65 ขึ้นไป สอดคล้องกับกับ อภิสิทธิ์ กิจเกียรติ (2545 : 12) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่ค่อนข้างง่าย เพื่อสามารถใช้ในการค้นหาข้อบกพร่อง เกณฑ์ปกติไม่มีความสำคัญ ต้องกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำในการค้นหาสาเหตุของความบกพร่อง และเป็นแบบทดสอบที่ไม่จำกัดเวลา ลักษณะเป็นแบบทดสอบที่ให้เด็กแสดงความสามารถ (Power test) สอดคล้องกับ เตือนใจ วัฒนะมहाตม์ (2551 : 60-62) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า คุณภาพรายข้อของแบบทดสอบมีค่าความยากตั้งแต่ 0.45-0.65 สอดคล้องกับ กิตติกานต์ สารมาคม (2546 : 67-69) ได้พัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของ โรงเรียนในอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า มีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.25-0.75 สอดคล้องกับ สารีย์ เจริญจิต (2546 : 80-82) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านจับใจความที่มีคุณภาพสำหรับนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า ค่าความยากมีค่าตั้งแต่ 0.50-0.88

ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักศึกษานอกระบบ มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.53-0.94 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบไว้ทุกข้อ เพราะข้อสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นมีค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ข้อคำถามของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย แต่ละข้อที่สร้างขึ้นสามารถจำแนกนักศึกษาออกเป็นกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์ และไม่ผ่านเกณฑ์ ได้โดยใช้สูตรของ แบรินแนน (Brennan) ซึ่งเรียกว่า ดัชนีอำนาจจำแนกบี (Discrimination Index B) และผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการประเมินผลการผ่าน หรือยอมรับได้ว่าไม่มีข้อบกพร่องในเรื่องนั้น ๆ ผู้สอบจะต้องตอบข้อสอบถูกต้องอย่างน้อย 67% หรือ 2 ใน 3 (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2539 : 15 -16) เพื่อแสดงว่า นักศึกษามีความเข้าใจเนื้อหาอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ กิตติกานต์ สารมาคม (2546 : 67-69) ได้พัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการ

อ่านคำ-ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนในอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 2 ผลการวิจัยพบว่า มีค่าอำนาจจำแนก 0.22 -0.60 สอดคล้องกับ สารีย์ เจริญจิต (2546 : 97) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านจับใจความที่มีคุณภาพสำหรับนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และเพื่อค้นหาจุดบกพร่องในการอ่านจับใจความของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ผลการวิจัย พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.19 - 0.72

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักศึกษานอกระบบ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้งฉบับ เท่ากับ 0.92 แสดงว่า แบบทดสอบวินิจฉัยมีค่าความเชื่อมั่นสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความคงที่ของการ ได้คะแนนของนักศึกษาแต่ละคน จากการตอบแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ไม่ว่าจะนำมาทดสอบกับนักศึกษากี่ครั้ง นักศึกษาก็ยังคงได้คะแนนเดิม การวิจัยครั้งนี้หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของ ลิวิงสตัน (Livingston) สอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 209) ที่กล่าวว่าแบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นที่ดี ควรมีค่ามากกว่า 0.70 และสอดคล้องกับ กิติถิถานต์ สารมาคม (2546 : 67-69) ได้พัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนในอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 2 พบว่า แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นของเท่ากับ 0.81 สอดคล้องกับ เตือนใจ วัฒนะมหาตม์ (2551 : 60-71) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโคกท่าแกม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

2. การค้นหาจุดบกพร่องทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักศึกษานอกระบบ

นักศึกษามีจุดบกพร่องทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การอ่านวิเคราะห์ การอ่านตีความ และการอ่านจับใจความสำคัญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาไม่เข้าใจลักษณะของการอ่านวิเคราะห์ วิเคราะห์ความจากเรื่องที่อ่านไม่ได้จึงประเมินค่าไม่ได้ ไม่มีการฝึกฝนพัฒนาตนเองจากการอ่านไม่เข้าใจหลักการอ่านตีความ รูปแบบคำประพันธ์จึงไม่สามารถแสดงความคิดเห็นจากการอ่านได้ และ

ไม่เข้าใจหลักการ จุดมุ่งหมาย ความหมายของคำและสำนวนต่าง ๆ จึงไม่สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ อีกทั้งผู้เรียนมีความแตกต่างกันหลายด้าน เช่น ด้านวัยวุฒิ คือมีอายุที่แตกต่างกันทั้งที่เรียนในระดับเดียวกัน และความรู้พื้นฐานเดิมของแต่ละบุคคลด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ สมนึก ภัททิยธนี (2551 : 8) กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจัยเป็นแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดผล เพื่อค้นหาจุดบกพร่องของนักศึกษาที่มีปัญหา ว่ายังไม่เกิดการเรียนรู้ตรงจุดใด เพื่อหาทางช่วยเหลือที่จะช่วยให้นักศึกษาเจริญงอกงาม บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ช่วยให้ครูสามารถจัดทำการสอนซ่อมเสริมได้ถูกต้อง สอดคล้องกับ เกียรติสุตา ศรีสุข (2545 : 1) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจัยไว้ว่า เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับค้นหาข้อบกพร่องทางการเรียนของผู้เรียนเน้นค้นหาข้อบกพร่องมากกว่าเน้นการเปรียบเทียบ สอดคล้องกับ โขติ เพชรชื่น (2544 : 10-11) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบวินิจัยว่า มีประโยชน์ต่อนักศึกษา ครูผู้สอน และผู้บริหาร ช่วยให้นักศึกษารู้ข้อบกพร่องของตนเอง โดยดูคะแนนผลสอบแต่ละส่วนว่ามีส่วนไหนบ้างที่ได้คะแนนน้อยกว่าปกติ หรือต่ำกว่าคะแนนเกณฑ์ เมื่อรู้ข้อบกพร่องหรือจุดด้อยแล้ว ก็จะได้ปรับปรุงหรือฟื้นฟูความรู้ความเข้าใจหรือฝึกทักษะในเรื่องนั้น ๆ เป็นการแก้ปัญหาในส่วนของนักศึกษาบางคน อาจมีข้อบกพร่องเพียงจุดเดียว ด้านเดียว แต่บางคนอาจบกพร่องหลาย ๆ จุด หลาย ๆ ด้านก็ได้ ครูผู้สอนหรือครูที่ปรึกษาสามารถช่วยเหลือนักศึกษาได้ตรงจุด ทำให้ปัญหาของนักศึกษาหมดไปโดยเร็ว เป็นการประหยัดเวลานอกจากนั้นยังต้องตระหนักว่าวิธีการสอนที่เคยใช้มาก่อนอาจไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้สอนเสริม ควรแสวงหาหรือเลือกวิธีสอนใหม่ซึ่งแตกต่างไปจากวิธีการสอนแบบเดิมที่เคยใช้สอนเรื่องนั้น ๆ มาก่อนแล้ว ผู้บริหาร โรงเรียนสามารถจัดการ สนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอนหรือครูที่ปรึกษาตลอดทั้งตัวนักศึกษาเองได้ตรงประเด็น หรือตรงความต้องการ ผลที่เกิดขึ้นก็คือ ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำแบบทดสอบไปใช้

1.1 แบบทดสอบวินิจัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักศึกษานอกระบบ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ค้นหาจุดบกพร่องและสาเหตุของจุดบกพร่องทางการเรียนของนักศึกษาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนและการจัดสอนซ่อมเสริมได้ตรงกับจุดบกพร่องของนักศึกษา พร้อมทั้งวินิจัยสาเหตุของความไม่เข้าใจเมื่อเรียนจบบทเรียนในแต่ละเรื่อง มีคุณภาพทั้งในด้านความเที่ยงตรง ความยาก อำนาจจำแนก และความ

เชื่อมั่น ดังนั้น ผู้สอนในรายวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักเรียนนอก ระบบ หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สามารถนำ ผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนได้ เมื่อพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สามารถนำแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียนไปใช้กับนักศึกษาที่มี ข้อบกพร่องได้ ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในการเรียนส่งผลให้ผู้เรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้น และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียนระดับที่สูง ต่อไป โดยครูผู้สอนหรือผู้ที่สนใจสามารถศึกษารายละเอียดการใช้แบบทดสอบได้จากคู่มือการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับ นักเรียนนอก ระบบ

1.2 ผู้ดำเนินการสอบควรปฏิบัติตามคู่มือการสอบอย่างเคร่งครัด

1.3 ควรใช้แบบทดสอบหลังจากที่ทำการสอนเนื้อหาเสร็จสิ้นลงและแจ้งผลการ สอบให้กับนักศึกษาทราบอย่างรวดเร็ว เมื่อครูผู้สอนพบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องในเนื้อหาใด แล้วจัดสอนซ่อมเสริมให้ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องนั้น พร้อมปรับปรุงการสอนของครูให้มีความ เหมาะสม

1.4 ไม่ควรนำแบบทดสอบนี้ไปทดสอบเพื่อคัดเลือกหรือเลื่อนชั้น เพราะ ข้อสอบที่สร้างขึ้นมีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์สาเหตุและข้อบกพร่องของนักศึกษา ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักศึกษาระบบการศึกษานอกระบบเท่านั้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับนักเรียนนอก ระบบ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนวิชา ภาษาไทยต่อไป

2.2 ควรมีการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยในรายวิชาอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ใน การเรียนและการสอนซ่อมเสริมนักศึกษาให้ตรงจุดมากยิ่งขึ้น

2.3 ควรขยายขอบเขตของการศึกษาให้กว้างขึ้น รวมทั้งการพัฒนาสื่อเพื่อให้ ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง